

TURISTIČNA FATAMORGANA

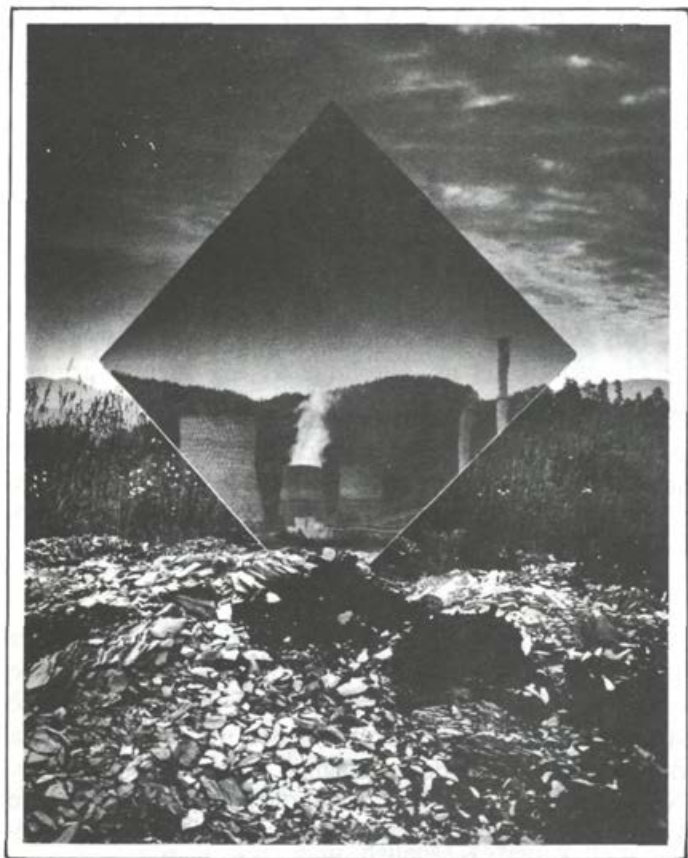
Dovolil je, da ga je očaral
Barnabasov ozki, svilen
lesketajoči se jopič, ki ga
je ta zdaj odpel in ki se je
pod njim zdaj pokazala ras-
kava sivo umazana, zelo za-
krpana srajca nad močnimi,
oglatimi prsmi hlapca.

(Franz Kafka)

Časopisi so pred kratkim zapisali, da sta oba industrijska giganta Šaleške doline na lestvici tristotih najuspešnejših delovnih organizacij v Sloveniji. REK je celo na visokem drugem mestu, Gorenje pa na osmem. Sklepamo lahko torej, da živimo v eni najbogatejših slovenskih občin.

Ampak stari ljudje bodo vedeli povedati, da je bogatija vedno povezana z baharijo. Tako je tudi prebivalce naše občin že večkrat zaneslo v zanosno navdušenje, daleč stran od resničnosti. Žal ni mogoče, da bi bila le naša dolina otoček materialne blaginje na sončni strani Alp. Na strani, kjer sicer vsak dan bolj in bolj pripeka. Dlje kot se bomo zibali na varljivih oblakih lažne sreče, močnejše nas bo resničnost lopnila po glavi. Če ne nas, pa naše otroke!

Ne mislim, da bi morali najti razlog in se odpraviti pred eno od ljudskih skupščin in tam iz gole solidarnosti z revnejšimi vpiti voditeljem, da so lopovi. Velenjčanom, prav tako ni treba držati častne straže pred vojaškim sodiščem zaradi strahu za slovenščino, ki je tako tesno povezana z usodo slovenskega ljudstva! Ne, mi imamo pred sabo svoje velike težave! Kajpak imam v mislih ekološko sanacijo naše doline.

Ne bom več našteval strupov, s katerimi nas zasipava industrija. Dovolj je tudi frazarjenja oblasti, ki ima moč, da bi ekološko sanacijo Šaleške doline pospešila. Namesto zdravega kruha z maslom pa nam ta ponuja nove igre, s katerimi naj bi si baje priigrali svetlo bodočnost. Tako nosi stolp velenjske skakalne »lepotice« simbolni pomen, je nekakšen politični falus, ki kaže potenco tistih ambicioznežev, ki želijo iz Šaleške doline narediti turistično meko. Uperjen kvišku, stolp navadnim državljanom kot strogi kazalec žuga s hriba ob velenjskem gradu. Že nekajkrat sem tistim, ki me sprašujejo, kaj da imam proti

skakalnici, odgovoril, da nič in da mi je pravzaprav vseeno, če postavijo še eno. Zaradi mene lahko tudi sredi Titovega trga, če je takšna »volja ljudstva«. Toda bojim se, da se je že zbral konzorcij rešiteljev, ki bi radi iz zastrupljene Šaleške doline naredili turistično-trimčarski kabinet. Načrt te svetovljanske ideje že lahko vidite na živopisnih plakatih, ki jih je založilo turistično društvo. Menim, da ni v splošnem nič narobe, če pripadniki raznih klubov iščejo rešitev Šaleške doline v razcvetu turizma. Toda takšno početje je v času, ko na nas pritiska čiščenje zraka, zemlje in vode prav tako cinično kot peka čevapčičev na svežih grobovih Golega otoka.

Kakorkoli že, dejstvo je, da se zaradi visoke uvrstitve velenjskih gigantov na lestvici uspešnih v slovenskih občinah skozi preliva ogromno denarja. Denar je tako zapeljiv, da mnogi v njem vidijo neizčrpne možnosti za uresničitev turističnih blodenj. Domišljija mi pravi, da morda tudi zaradi kakšne počitniške hišice in avtomobilčka ob njej. Saj veste, če kdo z obložene mize izmakne kos potice, se pač nikjer nič ne pozna!

Za konec pa še misel, ki na videz nima nič skupnega s tem, kar sem ravnokar zapisal: nikaar se ne čudite spoznanju, da je med nami veliko takšnih, ki se ob ljubljanskem procesu proti tolpi štirih oportuno stiskajo za zapeček in pestujejo devizne knjižice z željo, da bi nekdo vendarle napravil red! Da bi bilo, kot je bilo! Da bi zavezali jezike tistim, ki neusmiljeno bičajo obrnjeno moralo in brezzakonje našega vsakdana.